

Med kjærlig hilsen til Oslo With love to Oslo

The Christian Science Monitor, 4.8.2011

Dorrit Kjær Christiansen

Den 22. juli gjennomførte en ung mann en tilsynelatende godt forberedt plan som hadde til formål å tydeliggjøre hans personlige politiske mening, og dette resulterte i at mange mennesker, de fleste av dem ungdommer, ble drept.

Jeg bor i Danmark og befant meg i et sommerhus på vestkysten av Jylland da tragedien fant sted. Huset hadde ingen TV eller radio, fordi eierne av huset er travle mennesker som iblant har behov for å "trekke ut kontakten".

En av mine sønner hadde tatt med seg sin iPod, og når det av og til var forbindelse (dekning) holdt han oss oppdatert om det som hendte. Vi ble stille, alle sammen, og spurte oss selv og etterhvert også hverandre: Hvorfor? Jeg begynte å be for oss alle – for alle i Oslo, og for hele verden.

Min bønn lød omtrent slik: Gud er utelukkende Liv og Kjærlighet, og som Ånd er Han overalt. Ingen – ikke en eneste av Hans åndelige idéer, mann eller kvinne, kan noensinne være utenfor Hans trøst og omsorg. Og vi kan alle føle denne guddommelige omsorg, her og nå, fordi Gud har gitt oss evnen til å føle Hans nærvær.

Jeg tenkte på den kjærligheten som Kristus Jesus uttrykte, da han – naglet til korset – sa til vår felles Forelder: "Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør" (Lukas 23:34).

Da jeg kom hjem fra lang-veekenden slo jeg på TV for å se nyhetene og fikk fakta fra danske og norske nyhetssendinger. Jeg så mennesker som sørget i Oslo og i København, som kom sammen i stille høytidelighet mens de holdt om hverandre, holdt hverandre i hånden og bar med seg blomster og lys for å ære dem som hadde gått bort, og for å vise sin loyalitet og forståelse overfor familiene deres.

Jeg så kongelige, politikere og vanlige borgere samlet i kirker i Oslo, Stockholm og København for å be og synge sammen, og reise seg sammen mot den uforståelige hendelsen de hadde vært vitner til. På samme måte samlet muslimer seg i moskéer. Jeg følte at de alle sang med én stemme: Vi ønsker fred og ikke hat. Jeg så en felles kjærlighet som kom til uttrykk.

Jeg så intervjuer med folk på gaten. De var uten sinne og hat, men med en sterk motstand mot det onde, og en vilje til å få bukt med det i fellesskap – fylt av verdighet og respekt for dem som var gått bort.

Jeg tenkte over hvor klokt de alle forholdt seg i Oslo, hvordan toleranse og dyp kjærlighet til menneskeheten og dens enhet kom til uttrykk. Det de hadde opplevd kunne ha ført til sinne og hat og hatkriminalitet, men det gjorde det ikke.

Nyhetene fortalte at den unge mannen hadde ønsket at det skulle være åpne dører til rettsmøtet da han ble anholdt, slik at han kunne spre sine idéer til mediene. Denne anmodningen ble ikke etterkommet av retten, og dørene ble lukket, slik at hans budskap ikke fikk noen "talerstol".

22. juli vil for mange av oss stå som en påminnelse om det materielle livets skrøpelighet, men den viktigste lærdom er at det onde alltid kan overvinnes med kjærlighet i alle dens former.

"Fader-Moder er det navn på Guddommen som antyder Hans ømme forhold til Sin åndelige skapning" (*Vitenskap og helse med nøkkel til Skriften* av Mary Baker Eddy, s.332:4-6).

For andre oversettelser på norsk, henviser vi til <http://www.kristenvitenskapsherold.com>